

Díl 3. Ostatek doby konce

Tajemství Bible - Ladislav Hodač

I. Úvod.

V předchozím studiu jsme ukázali nejednotu v konceptu ostatku, která mezi některými adventisty panuje, řešení, která navrhovali, a biblické pozadí potřebné k objasnění tohoto problému. Když se nyní pokusíme objasnit téma ostatku, měli bychom mít na paměti, že jako církve jsme se stali tím, čím dnes jsme, díky naší zvláštní identitě a poselství.

Radikální předefinování naší identity a poselství by bylo velmi škodlivé pro úlohu, jakou ve světě máme. V našem pokusu objasnit, co míníme pod názvem „církve ostatků“, si musíme zachovat velmi silnou návaznost na naše minulé zkušenosti a teologii. S ohledem na to se nyní podíváme na téma ostatek v knize Zjevení a jeho aplikaci na CASD.

II. Ostatek v knize Zjevení.

Pro naše studium je nejdůležitější text ve **Zjevení 12:17**, kde najdeme významné teologické prohlášení týkající se ostatku: „[Tehdy se drak na ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními z jejího semene, kteří zachovávají Boží přikázání a drží se Ježíšova svědectví.](#)“

Ostatek v knize Zjevení je konečnou entitou, tedy Božím lidem v době konce. Označuje eschatologický ostatek, který po roce 1798 shromáždil Pán z každého národa, kmene a jazyka. Zpočátku je tvořen těmi, které Pán povolal brzy po náboženském útlaku a pronásledování, k němuž došlo během 1260 prorockých let, tedy v době temného středověku, jež trvala od roku 538 do roku 1798. Tento ostatek Bůh používá k tomu, aby se k němu přidal zbytek eschatologického ostatku, který zatím není jeho součástí. Výzvu opustit tzv. duchovní Babylon najdeme v poselství tří andělů ve Zjevení 14:6–12; to zde nemůžeme studovat, ale přečteme si **Zjevení 18:1–4** ¹ „[Potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe: měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou.](#) ² [Ten vykřikl mocným hlasem: „Padla, padla ta veliká říše Babylon a stala se příbytkem démonů, doupětem všech nečistých duchů, doupětem všech nečistých ptáků, doupětem všech nečistých a ohavných šelem!](#) ³ [Z vína jejího vášnivého smilstva totiž pily všechny národy, králové země s ní smilnili a kupci země zbohatli z mohutnosti jejího hýření.](#)“ ⁴ [Tehdy jsem uslyšel jiný hlas z nebe: „Vyjděte z ní, můj lide, abyste unikli jejím hříchům, abyste nedostali z jejích ran!“](#)

Ostatek, o kterém hovoříme, hlásá poselství tří andělů a vyzývá obyvatele země, aby opustili, nebo vyšli ze všech satanem zkorumpovaných systémů a přidali se k Božím lidem, tedy ostatku doby konce. Tento ostatek má několik důležitých vlastností, podle kterých ho můžeme identifikovat.

A. Historická entita.

Nejprve bychom si měli všimnout, že ostatek je historická entita – je to společenství věřících, které se objevuje na scéně dějin po útoku draka na pravou Boží církev. Ta je ve Zjevení reprezentována ženou oděnou sluncem. Pravá Boží církev byla pronásledována drakem –

satanem během 1260 let (538 – 1798) tedy v době temného středověku skrze středověkou církev. Záměrem draka – satana bylo vyhladit Boží lid, ale Pán si pro sebe zachoval ostatek, který použije k naplnění svých spásných záměrů.

Ve Zjevení 12. kapitole vidíme posloupný vývoj událostí v dějinách. Tato kapitola zobrazuje útoky draka na Boží lid v celé křesťanské éře, počínaje jeho snahou zabít Spasitele, zničit církev a na konci dějin ostatek doby konce. Máme tedy co do činění s mocnostmi, které v historii sehrály určitou roli. Ježíš Kristus byl Božím nástrojem ke spáse lidstva, a proto se stal cílem drakovy – satanovy nenávisti. Žena oděná sluncem – pravá Boží církev – byla Božím nástrojem k hlásání evangelia Ježíše Krista, což se drak – satan snažil zastavit skrze pozemské mocnosti. Na konci lidských dějin zůstane na této planetě ostatek potomků ženy – tedy pravé Boží církve, od něhož se očekává, že bude spolupracovat s Pánem při přípravě planety na návrat Ježíše Krista. Tento ostatek se musí podle proroctví ve Zjevení 12 objevit na scéně lidských dějin někdy po roce 1798.

Ostatek, o kterém hovoříme, se stává předmětem pozornosti v knize Zjevení 13. a 14. kapitole. Ve Zjevení třináct Bůh představuje Božím lidu nástroje, které drak – satan použije při svém útoku proti němu. Symbolickou řečí vyjádřeno se jedná o šelmu z moře a šelmu ze země. Šelma z moře byla nástrojem, který drak – satan použil k útoku na ženu oděnou sluncem, tedy pravou Boží církev během 1260 let středověké hrůzy. Jednou z jejích obětí byl i Mistr Jan Hus. Na konci tohoto období, tedy v roce 1798 obdržela smrtelnou ránu tím, že jí byla odňata politická moc. V tomto období povstává šelma ze země, což je nová mocnost, kterou původně vytvořil Bůh. Ta se však během času stane nástrojem draka a šelmy z moře, která byla smrtelně zraněna, ale těsně před druhým příchodem Ježíše Krista bude uzdravena. Chápat plně tyto souvislosti vyžaduje podrobné studium 12. a 13. kapitoly knihy Zjevení. Pro tuto přednášku je znalost těchto souvislostí předpokladem.

Ostatek spolu existuje s těmito dvěma šelmami po určitou dobu, dokud ta první, tedy šelma z moře nebude úplně uzdravena. Až se to stane, spojí se se šelmou ze země neboli falešným prorokem a také s drakem proti ostatku. My žijeme v době, kdy drak – satan pracuje s maximálním úsilím na uzdravení první šelmy a zkorumpování šelmy druhé, aby vytvořil koalici proti Božím ostatku.

Zjevení 16:12–14 ¹² „Šestý pak vylil svou číši na tu velikou řeku Eufrat a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce. ¹³ Tehdy jsem uviděl z úst draka, z úst šelmy a z úst falešného proroka vycházet tři nečisté duchy podobné žabám. ¹⁴ Jsou to duchové démonů, kteří konají divy a vycházejí ke králům země a celého světa, aby je shromáždili k bitvě toho velikého dne Všemohoucího Boha.“

Během této doby shromažďuje Bůh eschatologický ostatek ze všech národů, kmenů, jazyků a lidí prostřednictvím poselství tří andělů (Zjevení 14:6–12). Toto poselství je hlášáno těmi, kteří již jsou členy ostatku doby konce. Důvodem je, že kromě ostatku existuje velká skupina Božího lidu, která ještě není součástí ostatku, ale má se k němu připojit ke konci lidských dějin. **Zjevení 18:4** „Tehdy jsem uslyšel jiný hlas z nebe: „Vyděte z ní, můj lide, abyste unikli jejím hříchům, abyste nedostali z jejích ran!“

Tímto jsme si ukázali, že ostatek je historická entita.

B. Viditelná entita.

Druhou věcí, které bychom si měli všimnout, pokud jde o ostatek doby konce je to, že je to viditelná a snadno identifikovatelná entita. Apoštol Jan popisuje ostatek tak, abychom ho mohli snadno rozpoznat. Dělá to tím, že zmiňuje klíčové charakteristické vlastnosti, které ostatek definují. Ve Zjevení 12:17 jsou výslovně zmíněna dvě z nich: Dodržují Boží přikázání a mají svědectví Ježíšovo. Kniha Zjevení se velmi zajímá o Boží přikázání, zejména o první čtyři, která se zabývají Bohem a jeho uctíváním. Existují narážky na některá další přikázání, ale hlavní důraz je kladen na poznání, že existuje pouze jeden Bůh a že pouze ON je jediným skutečným objektem uctívání a nikoli drak, tedy satan. Ostatek je skupina lidí, která klade důraz na dodržování Božích přikázání.

Druhý znak ostatku je definován jako svědectví Ježíšovo. Ve Zjevení 19 : 10 je tento výraz vysvětlen jako Duch proroctví. Jinými slovy, v ostatku doby konce se projevuje dar Ducha proroctví.

Ve Zjevení 13:10 jsou zmíněny dvě další vlastnosti, a to trpělivost a víra, řecky „pistis“, což také znamená věrnost. Zatímco Zjevení 12:17 klade důraz na objektivní znaky ostatku, tento text poukazuje na charakter ostatku. Trpělivost zde znamená vytrvalost, a ta je nezbytná proto, aby ostatek odolal útokům draka a jeho společníků. Věrnost a víra znamená závazek ke Spasiteli, poselství a poslání, které Bůh ostatku svěřil. Je zajímavé pozorovat, že téměř všechny vlastnosti ostatku uvedené v těchto dvou pasážích jsou spojeny ve:

Zjevení 14:12 „Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, těch, kteří zachovávají Boží přikázání a Ježíšovu víru.“ (RSV).

„Véra Ježíšova“ může být chápána jako víra nebo učení, které nám Kristus hlásal, nebo víra, kterou jsme vložili do Ježíše jako našeho Spasitele, a náš závazek mu věrně sloužit.

C. Věrný ostatek.

Třetí věcí, které bychom si měli všimnout, pokud se týká ostatku doby konce uvedeného ve Zjevení 12 : 17, je skutečnost, že je to také věrný ostatek. V knize Zjevení popisuje Bůh svůj lid v ideálních pojmech. Je to Jeho představa o tom, jaký má Jeho lid být a co od něj očekává. To je pak ilustrováno popisem ženy uvedené ve Zjevení 12:1. Tato žena oděná sluncem představuje Boží lid Starého a Nového zákona, který dokonale odráží Kristovu spravedlnost. Přesto se ve skutečné zkušenosti církve na Zemi Boží lid pouze snažil dosáhnout Božího ideálu. Ostatek je také popsán z hlediska toho, jaké úmysly s ním Bůh má. Dvanáctá kapitola neřeší otázku, že v ostatku doby konce mohou být i nevěrní členové.

Na jiných místech v knize Zjevení popisuje Jan církev tak, jaká ve skutečnosti je tady na Zemi. I když je pravda, že proces očišťování ostatku není v knize zdůrazněn, existují určité ukazatele, které na to poukazují. Skutečnost, že kniha byla napsána jako povzbuzení svých posluchačů, aby zůstali loajální vůči Pánu, i když jsou pronásledováni drakem – satanem, naznačuje možnost, že někteří členové církve byli v nebezpečí, že budou z církve vytříbeni, protože nestáli bez výhrad na straně Spasitele.

Zjevení 2:4–7 ⁴ „Mám ale proti tobě, že jsi ztratil svou počáteční lásku. ⁵ Proto si vzpomeň, odkud jsi odpadl, čiň pokání a dřívější skutky. Nebudeš-li činit pokání, přijdu k tobě a pohnu tvým svícem z jeho místa. ⁶ Máš ovšem k dobru, že nenávidíš skutky nikolaitů; i já je

nenávidím. ⁷ Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: Kdo vítězí, tomu dám jíst ze stromu života v Božím ráji."

Zjevení 2:10 „Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti a dám ti korunu života.“

Zjevení 2:14–16 ¹⁴ „Mám proti tobě jen to, že u sebe máš přívržence učení Balaáмова, který učil Baláka svádět syny Izraele k modlářským hodům a ke smilstvu. ¹⁵ Podobně i ty máš přívržence učení nikolaitů. ¹⁶ Proto čiň pokání. Jinak k tobě brzy přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst.“

Víme také, že ostatek projde obdobím zkoušek, jehož výsledkem bude očištěný Boží lid. Ve **Zjevení 7:14** se dočteme: „Tehdy mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránka.“

Tito lidé vyšli ze soužení vítězně, protože věřili ve spásnou krev Kristovu, která je očistila a skrze niž zvítězili. **Zjevení 12:11** „Zvítězili však nad ním krví Beránka a slovem svého svědectví a nelpěli na svém životě až do smrti.“

Pronásledování a útlak testují víru Božího lidu **Zjevení 2:10** „Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti a dám ti korunu života.“

Vždy existuje riziko, že si někdo z Božího lidu zašpiní svůj šat. **Zjevení 3:4** „Máš ale v Sardách několik osob, které neposkvrnily svá roucha. Ti se budou se mnou procházet v bílém rouchu, neboť si to zaslouží.“

Také existuje riziko, že někdo ztratí korunu vítězství **Zjevení 3:11** „Přijdu brzy. Drž se toho, co máš, aby ti nikdo nevzal vítěznou korunu.“

Jednou ovšem nastane čas, kdy skončí Boží očištný proces a ti, kteří se dopouští špatného jednání, budou i nadále jednat špatně. Ti, kteří jednají správně, budou i nadále jednat správně, a ti, kteří jsou svatí, budou i nadále svatí. **Zjevení 22:11** „Kdo škodí, ať škodí dál, a kdo je špinavý, ať se dál špiní. Spravedlivý ať dál koná spravedlnost a svatý ať se dál posvěcuje.“

Pouze ti, kdo vytrvají do konce a zvítězí, budou součástí Božího věrného ostatku. Když spojíme ostatek s poselstvím pro Laodicejskou církev, musíme uznat, že i ostatek se skládá z členů, kteří nejsou zcela loajální Pánu. Z toho je zřejmé, že v ostatku je neviditelná složka v tom smyslu, že historický ostatek po určitou dobu není zcela věrný ostatek. To však neznamená, že ostatek je ze své podstaty neviditelný. Biblické důkazy vedou k závěru, že ostatek v době konce není jen historický, ale že je i viditelný. Jak už jsme studovali, má konkrétní identifikační znaky a nese pravdu a Boží poselství světu v konkrétním historickém okamžiku. Dokud toto poselství jasně zaznívá, historický, viditelný ostatek plní své poslání jako věrný ostatek.

Ostatek doby konce je ve Zjevení popsán jako hnutí, které má Bohem dané poslání a konkrétní poselství pro celý svět. Toto hnutí má vyzývat Boží lid, aby vyšel z Babylonu, a aby se připojil k historickému, věrnému a viditelnému Božímu ostatku doby konce. Přesněji řečeno eschatologický ostatek roste, jak se k němu připojují ti, kteří přicházejí z Babylonu. Při konečné polarizaci lidské rasy budou dvě jasně identifikovatelné skupiny: ti, kteří jsou věrnými následovníky „Beránka“.

Zjevení 7:13-14 ¹³ „Jeden z těch starců pak promluvil a zeptal se mě: „Kdo jsou ti oblečení do bílých rouch a odkud přišli?“ ¹⁴ Odpověděl jsem: „Pane můj, ty víš.“ Tehdy mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránka.“

Tu druhou skupinu tvoří obyvatelé země, kteří uctívají draka a šelmu. **Zjevení 13:3-4** ³ „Celá země šla v úžasu za tou šelmou ⁴ a lidé se klaněli draku, který dal té šelmě moc; klaněli se i šelmě se slovy: „Kdo je podobný té šelmě? Kdo s ní může bojovat?“

První skupina je eschatologický ostatek, označovaný také jako „svatí“, tedy ti, kteří patří Pánu. **Zjevení 13:10** „Kdo má jít do zajetí, do zajetí půjde. Kdo má být zabit mečem, ten mečem padne. Zde je zapotřebí vytrvalosti a věrnosti svatých.“

Zjevení 14:12 „Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, kteří se drží Božích přikázání a Ježíšovy víry.“

Druhá skupina jsou ti, kteří se klaní obrazu šelmy. **Zjevení 13:15** „Bylo jí dáno, aby obrazu té šelmy vdechla život, takže obraz šelmy začal mluvit a nechal zabít všechny, kdo se mu neklaněli.“

Eschatologický ostatek bude nejen historickou entitou věrnou Beránkovi, ale také plně viditelnou. Tato skupina lidí bude velmi zvláštním způsobem čelit hněvu draka, který se pokusí zabít „všechny, kdo odmítli uctívat obraz šelmy“ (13:15). V této situaci najde eschatologický ostatek útočiště na hoře Sión a bude chráněn Bohem a Beránkem.

Zjevení 14:1-5 ¹ „A hle, spatřil jsem Beránka, stojícího na hoře Sión, a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kteří měli na čelech napsané jeho jméno a jméno jeho Otce. ² Uslyšel jsem také hlas z nebe jako zvuk mnohých vod, jako zvuk velikého hromu. A ten zvuk, který jsem slyšel, byl, jako když hudebníci hrají na loutny. ³ Zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před těmi čtyřmi bytostmi i před těmi starci. Tu píseň se nikdo nemohl naučit, jen těch sto čtyřiačtyřicet tisíc vykoupených ze země. ⁴ To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, neboť jsou panicové. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. ⁵ V jejich ústech nemá místo lež; jsou bez vady.“

Tato skupina věřících bude schopna stát pevně před Pánem při Jeho druhém příchodu, kdy bude vítat svého Spasitele. **Zjevení 6:17** „Přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo obstojí?“

Zjevení 7:1-4 ¹ „Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zem ani na moře ani na žádný strom. ² Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl pečeti dlo živého Boha. Ten zavolal

mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři: ³ „Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“

⁴ A slyšel jsem počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc jich bylo označeno ze všech pokolení synů Izraele:“

III. Adventistická církev jako Boží ostatek.

A. Na základě historicko-gramatické metodologie.

Adventisté vztahovali text o ostatku ve Zjevení 12:17 na sebe na základě tří hlavních argumentů.

Zprvė, s použitím historicko-gramatické výkladové metody jsme ve Zjevení 12 získali prorocký popis dějin křesťanské církve od prvního století do konce velkého sporu mezi silami dobra a zla. 1260 dní – roků považujeme za prorocké období, které skončilo v roce 1798. Ostatek vznikl po tomto období.

Za druhé, ostatek se vyznačuje loajalitou k Božím přikázáním, chápaným jako Desatero. To zahrnuje zejména čtvrté přikázání, které většina křesťanského světa odmítla.

Zatřetí, Ježíšovo svědectví bylo vykládáno na základě Zjevení 19:10 jako odkaz na Ducha proctví. Tento dar se projevil mezi adventisty v prorocké službě E. G. Whiteové. [38]

Tyto argumenty přesvědčily naše průkopníky, že adventistické hnutí bylo ostatkem Božího lidu zmíněného ve Zjevení 12 : 17. Jejich hnutí bylo v křesťanském světě jediné, které mělo charakteristické znaky tohoto ostatku. Ostatek pro ně nebyl neviditelnou entitou rozptýlenou po různých křesťanských církvích, ale velmi viditelnou a konkrétní církví, totiž církví adventistů, jejímž posláním bylo povolat všechny křesťany k reformaci založené na Písmu a připravit svět na setkání s Pánem Ježíšem při Jeho druhém příchodu.

B. Ellen G. Whiteová Model ostatku doby konce.

E. G. Whiteová následuje starozákonní teologii ostatku při interpretaci ostatku doby konce v knize Zjevení. Pro ni je historický ostatek jasně charakterizován a je zřetelně viditelný.

E. G. Whiteová: „Boží lid, symbolizovaný svatou ženou a jejími dětmi, je v knize Zjevení reprezentován jako menšina. V době konce již existuje pouze ostatek. Apoštol Jan o nich hovoří jako o těch ,kteří zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíšovo.“ [39] **Boží pečeť č. 1. Znamení času, 1. listopad 1899, odstavec 3.** The Seal of God, No. 1," Signs of the Times, November 1, 1899, pr. 03.

„Boží ostatek stojí před světem jako reformátoři, kteří mají ukázat, že Boží zákon je stále platný a je základem všech trvalých reforem a že sobota čtvrtého přikázání stojí jako památník stvoření, stálá připomínka Boží moci na této planetě.“ [40]. **Konflikt a odvaha, str. 269.** Conflict and Courage, p. 269.

E. G. Whiteová identifikuje ostatek jako církev adventistů sedmého dne.

„Nepřítel duší usiluje o to, aby mezi adventisty sedmého dne proběhla velká reformace. Ta by měla spočívat ve vzdání se doktrín, které jsou pilíři naší víry, a zároveň ve snaze církev reorganizovat. Co by bylo výsledkem takové reformace? Zásady pravdy, které Bůh ve své moudrosti dal církvi ostatků, by byly vyřazeny.“ [41] **Vybrané spisy 1, str. 204 – 205.**

I ona ovšem uznává, že církev není složena pouze z věrných členů, ale že je to směs věrných a nevěrných následovníků Krista: „Mezi ostatky těchto posledních dnů budou, stejně jako u starověkého Izraele, ti, kdo si přejí jednat nezávisle, ti, kteří nejsou ochotni podřídit se učení Svatého Ducha a nejsou ochotni naslouchat radám.“ [42] **Vybrané spisy 3, str. 23.**

Poselství a znaky ostatku jasně ukazují, že tento ostatek je věrný, přestože, stejně jako i u historického ostatku Starého zákona, jsou mezi tímto ostatkem věrní a nevěrní členové. E. G. Whiteová označuje ty, kteří vytrvají až do konce, pojmem „věrný ostatek“: „Přijdou dny, kdy budou spravedliví vyburcováni k horlivosti vůči Bohu kvůli hojné nepravosti. Nic jiného než Boží moc nemůže zastavit aroganci satana, který se spojil se zlými lidmi. Ale v hodině největšího nebezpečí pro církev se bude věrný ostatek horoucně modlit. Bůh je vyslyší a odpoví v okamžiku, kdy vina hříšníka přesáhla hranici. ... Budou žárlivě bránit čest Boha. Budou horliví v modlitbě a jejich víra poroste.“ [43] **Svědectví pro církev, sv. 5, str. 524.** Testimonies to the Church, vol. 5, p. 524.

Poučné je také následující prohlášení: „Až se přiblíží konec všech pozemských věcí, věrní budou schopni rozeznat znamení doby, zatímco velké množství těch, kteří předstírají, že jsou věřící, bude svými skutky svou víru popírat. Zbyde ostatek, který vydrží až do konce.“ [44]]. **Skutky apoštolů str. 535 – 536.** Acts of the Apostles, pp. 535 – 36.

Dalo by se argumentovat, že jelikož historický ostatek je tvořen věrnými a nevěrnými jednotlivci, měl by být celý křesťanský svět označován jako historický ostatek; koneckonců věříme, že většina Božího lidu se nachází v různých křesťanských komunitách. Důvod, proč musíme tento názor odmítnout, spočívá v tom, že ostatek v knize Zjevení má některé charakteristické znaky, které jej identifikují a oddělují od ostatních křesťanských skupin.

E. G. Whiteová se těšila na čas, kdy Bůh nechá ostatek, adventistickou církev, projít očistným procesem, který odstraní nevěrné a v církvi zůstane pouze věrný ostatek.

„Satan bude podvádět svými zázraky. Ustanoví svou moc jako nejvyšší. Bude se zdát, že církev padne, ale nepadne; zůstane, zatímco hříšníci v Siónu budou odstraněni – plevy budou oddělené od vzácné pšenice. Bude to těžká zkouška, ale přesto se musí uskutečnit. Nikdo jiný než ti, kteří zvítězili krví Beránka a slovem jejich svědectví, (EGW. má zde na mysli Boží lid doby konce) nebude spojen s věrnými a pravdomluvnými, těmi, kteří jsou bez poskvrny hříchu, beze lsti v ústech (tedy Božím lidem všech dob)... Ostatek, který očistí své duše tím, že se řídí pravdou, získává sílu z procesu zkoušek a projevuje krásu svatosti, zatímco jej obklopuje odpadnutí.“ [45] **Maranatha, str. 203.**

Potřeba této očistné zkušenosti je obsažena v poselství laodicejské církvi, tedy Božímu lidu v době konce. V této době Pán oddělí plevel od pšenice a ostatek bude Pánu plně věrný a bude viditelný. Tyto myšlenky jsou E.G.Whiteovou rozvíjeny, když popisuje tříbení ostatku před konečnou konfrontací s drakem.

Poslání ostatku k Božímu lidu v Babylonu dodává konceptu ostatku nový rozměr. Eschatologický ostatek nebude připraven, dokud Boží lid v Babylonu nebude naslouchat

poselství tří andělů a z Babylonu nevyjde. Poté se připojí k eschatologickému ostatku a stane se cílem eschatologického útoku draka. Podle E.G.Whiteové budeme svědky odchodu lidí z CASD do Babylonu a z Babylonu do církve, tedy ostatku. To je důsledek očistění, o kterém jsme již hovořili.

E. G. Whiteová napsala: „Jak se bouře blíží, velká skupina lidí, která vyznávala víru v poselství třetího anděla, ale nebyla posvěcena poslušností pravdě, vzdala se svých postojů a připojila se k řadám opozice. Když se spojili se světem a podíleli se na jeho duchu, začali vidět záležitosti téměř ve stejném světle; a když na ně přijde zkouška, rozhodnou se pro snadný život, který si oblíbili.“ [46] **Velký spor věků, str. 608.** Great Controversy, p. 608.

To se bude odehrávat v církvi, zatímco podobná situace nastane i mimo církev:

„Poselství nebude šířeno ani tak pomocí argumentů, jako hlubokým přesvědčováním Božího Ducha. Důkazy už byly předloženy, semeno bylo zaseto... Nyní však pronikají paprsky světla všude, pravdu je vidět v celé její kráse a upřímní věřící lámou pouta, která je svazovala. Rodinné svazky a církevní vztahy, je už nemohou zadržet. Pravda evangelia má pro ně větší cenu, než všechno ostatní. Navzdory silám, které se spojí proti pravdě, se velký počet lidí postaví na Boží stranu.“ [47] **Velký spor věků, str. 612.** Great Controversy, p. 612.

E. G. Whiteová v knize „**Svědectví pro církev**“, **svazek. 8, str. 41**, popisuje tento konflikt následovně:

„Ve vidění jsem spatřila dvě armády ve strašlivém boji. Jedna armáda nesla prapory se znamením světa; druhé vojsko neslo krvavý prapor prince Immanuela. Prapor za praporem padal do prachu, a skupina za skupinou z Božího zástupu přecházela k vojsku nepřítele a zase četa za četou z řad nepřátel přecházela k Božímu lidu. Anděl letící prostředkem nebe vložil do mnohých rukou prapor Immanuela, zatímco mocný generál křičel hlasitým hlasem: „Zařaďte se. Všichni, kdo jsou věrní Božím příkázáním a svědectví Kristovu ať zaujmou svá místa. Vyjděte z jejich středu, oddělte se a nedotýkejte se nečistého. Já vás přijmu, budu vám Otcem, a vy budete mými syny a dcerami. Ať všichni, přijdou na pomoc Pánu proti mocným“.

Pán shromáždil svůj ostatek z národů Země a ti jsou nyní připraveni k proměně. Eschatologický ostatek bude čelit poslední krizi mezi silami dobra a zla, ale vyjde z ní vítězně skrze krev a moc Ježíše Krista.

C. Boží lid v Babylonu.

Adventisté uznali a uznávají, že v jiných denominacích jsou také opravdoví křesťané. E. G. Whiteová napsala v této souvislosti několik zajímavých výroků, které stojí za přečtení a které vyvolávají otázku, zda je vhodné na ně použít označení „ostatek“.

Podle Písma je mnoho Božího lidu stále v Babylonu. A v jakých náboženských systémech se nyní nachází větší část následovníků Krista? Bezpochyby v různých církvích vyznávajících protestantskou víru. [48]

E. G. Whiteová k tomu poznamenává v knize **Velký spor věků, str. 383.** Great Controversy, p. 383. „O Babylonu se říká, že je to matka všeho smilstva. Jako její dcery jsou označeny církve, které přijaly její učení, její tradice a řídí se jejím příkladem, jelikož obětují pravdu i Boží přízeň, aby mohly vytvořit protizákonné spojenectví se světem. Poselství ze 14. kapitoly

Zjevení, které ohlašuje pád Babylonu, musí označovat ty náboženské organizace, které byly kdysi čisté, ale které se zvrhly. Protože toto poselství následuje po upozornění na soud, bude hlášáno až v posledních dnech. Nemůže tedy označovat pouze římskou církev, protože ta odpadla od Boha už před mnoha staletími. Navíc 18. kapitola knihy Zjevení vyzývá Boží lid, aby vyšel z Babylonu, tzn., že velká část Božího lidu stále ještě v Babylonu je. Ve kterých církvích můžeme dnes najít většinu Kristových následovníků? Nepochybně v různých protestantských církvích. V době svého vzniku se tyto církve postavily čestně k Bohu a k pravdě, proto je provázelo Boží požehnání. I nevěřící svět musel uznat, že přijetím zásad evangelia přináší blahodárné výsledky, jak to prorok slíbil Izraeli:

Ezechiel 16:14 „[Tvé jméno proniklo mezi pronárody pro tvou krásu; byla dokonalá pro důstojnost, kterou jsem na tebe vložil, je výrok panovníka Hospodina.](#)“

Ovšem stejně jako Izraeli i těmto církvím se staly osudné jejich snahy napodobovat nevěřící a získat si jejich přízeň: **Ezechiel 16:15** [Ty jsi však spoléhala na svou krásu a zhanobila jsi své jméno smilstvem.](#)

Mnohé protestantské církve napodobují příklad Říma v hříšném spojení s králi země – státní církve spojenectvím se světskými vládami, jiné církve úsilím o přízeň světa. Označení Babylón = zmatek můžeme proto použít pro církve, které sice tvrdí, že své učení vyvozují z Bible, přesto se však rozštěpily na nespočet skupin a zásadně se liší svým vyznáním víry a svým učením.

„Naši kazatelé by se měli snažit přiblížit se kazatelům jiných denominací. Modlete se za tyto lidi, za které se přimlouvá i Kristus. Je na ně vložena velká odpovědnost. Jako Kristovy poslové bychom měli projevovat hluboký a upřímný zájem o tyto pastýře stáda.“ [49] **Svědectví pro církev, sv. 6, str. 78.** Testimonies to the Church, vol. 6, p. 78.

Snad ještě odvážnější je další citát:

„Mezi obyvateli Země rozptýlenými po celém světě jsou lidé, kteří se nesklonili před Bálem. Stejně jako nebeské hvězdy, které se objevují pouze v noci, budou tito věrní zářit, až tma pokryje zemi a temnota zahálí národy. V pohanské Africe, v katolických zemích Evropy a Jižní Ameriky, v Číně, Indii, na mořských ostrovech a ve všech temných koutech země, má Bůh připraveny šiky vyvolených, které budou zářit v temnotě a odpadlému světu jasně zjeví proměňující sílu, k níž vede poslušnost Božího zákona.“ [50] **Proroci a králové, str. 188 – 189.** Prophets and Kings, pp. 188-89.

Z této citace jasně vyplývá, že adventisté nejsou jediní, kteří jsou Bohu loajální, a nejsou ani Jeho exkluzivními nástroji. Otázkou je, zda je správné použít u těchto jednotlivců název „ostatek“. Přečteme si další prohlášení E. G. Whiteové k tomuto tématu, které je velmi zajímavé:

„Svět se připravuje na poslední velký konflikt, až se postaví národ proti národu. Drtivá většina lidí se staví proti Bohu. Ale v každé době měl Pán Ježíš své svědky – **ostatek**, který důvěřoval Božímu slovu. A i dnes, na všech místech, jsou lidé, kteří udržují společenství s Bohem. Životně důležitý proud vlivu je vede ke světlu, a když budou postaveni před otázkou: ‚Kdo je na Boží straně?‘ tak se za Něj postaví. Jejich charaktery byly formovány do Boží podoby, protože četli a praktikovali učení Jeho Slova.“

Mnozí lidé žijící v ústraní jsou Božím lidem a slouží Mu podle světla, které dostali. Tito lidé s velkým potěšením studují Boží Slovo. Cení si Jeho příkázání a prokazují skutky lásky, které dělají pro Krista.

Když si Eliáš stěžoval, že slouží Bohu sám, odpověď, která přišla z nebe, byla: „Ponechám si v Izraeli sedm tisíc mužů, všechny, kdo neklekali před Baalem a nelíbali ho. Lidé jsou špatnými soudci, pokud se týká postupu evangelia a jeho vlivu na lidi, kteří ještě nikdy neslyšeli kázání vysvěceného kazatele. Na celém světě má Pán své vyvolené. Zjevně vidíme obrovský úpadek... Přesto i v nejzkaženějších společnostech jsou domovy, z nichž stoupají ke Kristu vážné a upřímné modlitby.

„Na Božím soudu bude odhaleno mnoho skrytých věcí. Pak uvidíme, co pro lidi učinila víra v Boží slovo. Bude vidět, jak se malá společenství, někdy ne více než tři nebo čtyři lidé, shromažďovala na tajných místech, aby hledala Pána, a jak přijímala světlo, milost a úžasné myšlenky. Jejich učitel byl Duch svatý a jejich životy odhalily požehnání, která přicházejí, když lidé přijímají Boží moudrost. Až Kristus oddělí koukol od pšenice, bude vidět, že Bůh tyto skromné následovníky uznává a ctí... Skrze zkoušky a pronásledování si udrželi svou víru čistou. Získali sílu z Božího Slova, které jim vyprávělo o naději na nesmrtelný život v Božím království.“ [51] **E. G. Whiteová**, článek **Budou patřit mně, řekl Pán zástupů, Znamení času 30.** „They Shall be Mine, Saith the Lord of Hosts,“ Signs of the Times 30.

Toto je jediné prohlášení E. G. Whiteová, kde používá termín „ostatek“ k označení věřících mimo církev adventistů. Nazvala je **„ostatkem, který důvěřoval Božímu slovu, jedinci, kteří drží společenství s Bohem.“** Zajímavé je, že používá příběh Eliáše pro ilustraci toho, co tím myslí, totiž, že Bůh má své nástroje všude. Jenom Bůh ví, kdo jsou ti Jeho, ale nakonec budou viditelní, když se stanou součástí Božího eschatologického ostatku.

Existuje tedy i neviditelný rozměr pro Boží ostatky, přestože ostatek sám o sobě není neviditelný; je to historická entita organizovaná tak, aby hlásala Boží poselství světu. Musí obnovit pravdu, která byla pošlapána, a strhnout masku – odhalit nepřítele, aby připravila svět na návrat Krista a na satanovy poslední podvody. Je to toto poselství, které připravuje věřící v jiných náboženských systémech k setkání s Pánem ve slávě.

Jak se blížíme ke konečné polarizaci lidské rasy, bude tento ostatek doby konce růst a bude se vyvíjet. Míří při realizaci svého poslání ke konečné konfrontaci s mocnostmi temnoty. Ostatek bude Božím nástrojem k tomu, aby se při rozdělení lidské rasy v době konce každý člověk rozhodl, jestli se postaví na stranu Krista, nebo proti němu. V tomto okamžiku zmizí neviditelná dimenze Božího ostatku navždy z povrchu Země tím, že se stane součástí viditelného, historického a věrného ostatku. Právě v tomto okamžiku lidské historie se eschatologický zbytek plně projeví. Už je zde ve své historické podobě, ale roste, upevňuje se a připravuje se na konečný konflikt s drakem.

IV. Závěr.

Různá použití pojmu ostatek ve Starém zákoně nám pomohou lépe chápat, co máme na mysli, když se jako adventisté sedmého dne nazýváme církví ostatků. Jsme historickým ostatkem doby konce, který byl Bohem povolán po naplnění proroctví 1260 let zaznamenaného ve Zjevení 12. Tento ostatek je zároveň věrným ostatkem v tom smyslu, že je nositelem Božího poselství světu. Bylo nám svěřeno poslání a poselství od Boha, které, pokud bude přijato ostatními, bude ochranou před posledním velkým podvodem satana. Jedná se o viditelný

ostatek, který lze identifikovat pomocí některých specifických vlastností. Aby mohl tento ostatek naplnit své poslání, vyžaduje to přítomnost nějakého druhu organizace.

Tento historický a věrný ostatek je aktivní v době, kdy drak formuje koalici se šelmou z moře, jejíž rána bude uzdravena, a šelmou ze země (Zjevení 13) ve snaze sjednotit svět proti Božímu lidu. Během této doby ostatek také aktivně hlásá poselství tří andělů a shromažďuje ostatní členy eschatologického ostatku. Biblické chápání ostatku naznačuje, že ne každý člen historického ostatku je plně Bohu oddán a má s ním trvalý vztah víry. Božím záměrem je tento ostatek očistit tím, že oddělí plevel od pšenice dříve, než nastane závěrečná krize.

Má-li být pojem ostatek použit k označení Božího lidu, který je stále v Babylonu, jak o tom hovoří E. G. Whiteová v jednom textu, musíme tento pojem definovat velmi pečlivě. V Babylonu jsou tyto lidé věrným ostatkem, ale ještě nejsou součástí historického a viditelného ostatku doby konce. Jsou věrni světlu, které jim Bůh světil, ale jsou také ochotni přijmout více světla z Božího slova. Potřebují slyšet poselství hlásané historickým ostatkem, aby byli připraveni čelit podvodům nepřítele a byli schopni plně odrážet povahu Boha a Beránka ve svém životě. Teprve pak budou součástí Božího historického a věrného eschatologického ostatku.

Eschatologický ostatek bude plně rozvinut, když se ti, kteří vyšli z Babylonu, připojí k historickému, viditelnému a věrnému ostatku. Stane se to při eschatologické polarizaci lidské rasy krátce před návratem našeho Pána. Během závěrečné konfrontace najdou útočiště a ochranu u Božího Beránka Ježíše Krista.